

מי יבנה בית
מילים: לוי קיפניס
לחן: נחום נרדי

מי יבנה יבנה בית בתל אביב?
מי יבנה יבנה בית בתל אביב?
אנחנו החלוצים
נבנה את תל אביב
הבו חומר ולבנים
ובנה את תל אביב

מי יזרע יזרע שדה בתל חי?
מי יזרע יזרע שדה בתל חי?
אנחנו החלוצים
נזרע את תל חי
הבו לנו זרעונים
ונזרע את תל חי.

מי ישתול ישתול פרדס ברחובות?
מי ישתול ישתול פרדס ברחובות?
אנחנו החלוצים
נשתול ברחובות
הבו לנו שתילים
ונשתול את רחובות.

**בכל זאת יש בה משהו
מילים: נתן אלתרמן
לחן: משה וילנסקי**

אם לסלון נכנסת פתע
אשה יפה... אבל ממש,
המפלצות זוקפות לורנטה
ולוחשות כמו נחש:

אומרים שהיא יפה. יפה היא?
בעצם שום דבר. כך סתם,
די נחמדה. מה? נחמדה היא?
לא, אין בה כלום... אף כי אמנם...

בכל זאת יש בה משהו,
כן, יש בה איזה משהו,
לא טוב שהוא, לא רע שהוא,
אבל כיום זה משהו.
אפה הוא קצת גדול שהוא,
והילוכה קצת זול שהוא,
אך איזה גבר כלשהו
יכול את זה לסבול שהוא.
ואיזה כסיל אחרון שהוא
באיזה שיגעון שהוא
יכול למצוא עוד איך שהוא
גם בה דבר מה מושך שהוא.
לא, אין בה כל ממש שהוא,
ובכל זאת, יש בה משהו...

דורות שלמים חשבו אי פעם:
האהבה היא העיקר.
בא זמן חדש, הוחלף הטעם,
הגידו די, זה מיותר!

האהבה היא רק שרשרת,
משפט קדום ושקר מר.
נכון מאד. היא מיותרת
ואין בה כלום... אבל, מוזר...

בכל זאת יש בה משהו,
כן, יש בה איזה משהו...
או טוב שהוא, או רע שהוא...
אך זה בכל זאת משהו.
ויחד עם המשהו
נחוץ רק איזה מישהו,
שלא יהיה של מישהו
אלא כולו שלי שהוא.
כי יש בזה מין סוד שהוא,
ואיזה עוד ועוד שהוא,
שכך, בלי כל יסוד שהוא,
מתחיל הלב לרקוד שהוא.
לא, אין פה כל ממש שהוא,
אך זה בכל זאת משהו...

אומרים אנשי ירושלים:
כן, תל אביב, זה סתם גלגל...
אין פרופסורים בה כזית
ונביאים בה אין בכלל.

היסטוריה אין לה אף כזרת.
אין רצינות בה. אין משקל.
נכון מאוד, אדון וגברת,
לא, אין בה כלום... לא כלום... אבל...

בכל זאת יש בה משהו,
כן, יש בה איזה משהו...
שכלל עוד לא היה שהוא
והוא כולו שלה שהוא.
כי יש בה איזה זיק שהוא,
שכלל הוא לא מזיק שהוא.
ויש בה איזה חן שהוא,
שלאחרת אין שהוא...
כל צר ומעצור שהוא
אותה לא יעצור שהוא,
כי אין כל פחד. איכשהו
אצלה זה כבר ילך שהוא.
לא, אין בה כל ממש שהוא...
ובכל זאת יש בה משהו...

אומרים אישים פוליטיקאים:
נו מה זה מדינה עברית?
כבר מדינות יש כמו מים...
לא מעלה ולא מוריד.

זהו מושג שכלום בו אין.
מושג רחוק מאידיאל.
נכון מאוד. נכונותים.
אין כלום בו במושג, אבל...

בכל זאת יש בו משהו...
כן, יש בו איזה משהו...
לא כלום.. אבל עובדה שהוא
כבר באויר... אה? משהו...
ובלב כל יהודי שהוא
נותן זה איזה "צי" שהוא
וצחוק שהוא, ובכי שהוא
שלא יבין סתם מישהו.
כי יש בו דבר מה דק שהוא,
אבל כזה חזק שהוא
מכל ספרון לבן שהוא
וטנק וטומי גן שהוא.
לא כלום... לא כל ממש שהוא,
ובכל-זאת... יש פה משהו

העיר הלבנה מילים ולחן: נעמי שמר

מקצף גל ועננה
בניתי עיר לי לבנה
כמותם קוצפה , כמותם שוטפה
כמותם יפה
עם בוקר צח חלון נפקח
ואת ילדה צופה בו כך
כמו יונה הנכונה למעופה
כי בא השחר והאור
וכל עירי תצא לסחור
ועמוסה היא משא
לעיפה
הנה עירי גדולה כאור
ואת גרגר אבק אפור
גרגר אבק שדבק
לצעיפה

מקצף גל ועננה
בניתי עיר לי לבנה
כמותם קוצפה , כמותם שוטפה
כמותם יפה
עם ערב רך חלון נפקח
ואת ילדה צופה בו כך
כמו מלכה המחכה לאלופה
כי בא הלילה השחור
עירי מוארת סחור-סחור
ואורותיה רביד לך
על צוואר.

הנה עירי גדולה בליל
והיא ארמון ענק אפל
וילדתי בו מולכת
עד מחר .

מקצף גל ועננה
בניתי עיר לי לבנה
כמותם קוצפה , כמותם שוטפה
כמותם יפה
עם בוקר צח חלון נפקח
ואת ילדה צופה בו כך
כמו יונה הנכונה למעופה
כי בא השחר והאור
וכל עירי תצא לסחור
ועמוסה היא משא
לעיפה

הנה עירי גדולה כאור
ואת גרגר אבק אפור
גרגר אבק שדבק
לצעיפה

מקצף גל ועננה
בניתי עיר לי לבנה
כמותם קוצפה , כמותם שוטפה
כמותם יפה
עם ערב רך חלון נפקח
ואת ילדה צופה בו כך
כמו מלכה המחכה לאלופה
כי בא הלילה השחור
עירי מוארת סחור-סחור
ואורותיה רביד לך
על צוואר.

הנה עירי גדולה בליל
והיא ארמון ענק אפל
וילדתי בו מולכת
עד מחר .

גן השקמים
מילים: יצחק יצחקי
לחן: יוחנן זראי

היה היו כאן פעם שקמים,
חולות מסביב וגם נוף.
העיר תל אביב של אותם הימים
היתה בית בודד על החוף.
ויש לפעמים נערכו ישיבות
מתחת שקמים אז בצל,
וליד העצים צחקו הבנות
וענו בזמרה: "הי ילל".

כן, זהו, כן, זהו,
זה גן השקמים.
היו גם כאלה
אי אז בימים.

גדלה תל אביב מסביבה פרוורים
הכל בה תוכנן ונבדק.
נבנו בה כבישים נשכחו השקמים
והלבין אז ראשם מאבק.

הכל כאן נבנה בקצבו של הדור -
חנויות ובתי שחקים,
אך רק אם נפנה מבטנו אחור,
ניזכר בשקמים ירוקים.

כן, זהו, כן, זהו,
זה גן השקמים.
היו גם כאלה
אי אז בימים.

היום השקמים נעלמו ואינם -
רק שלט את שמם עוד מזכיר,
כמה ציפורים וספסל מיותר
ניצב בליבה של העיר.
ומושך הוא אליו, כשהערב יורד
ועולים במרום כוכבים,
קבצן מן הרחוב או הלך בודד
או זוג צעירים אוהבים.

כן, זהו, כן, זהו,
זה גן השקמים.
היו גם כאלה
אי אז בימים.

"שני בנאים"

מילים: חיים חפר
לחן: אלדו פנצרי ודי לזארו

שני בנאים פה אנו,
מקאהירו הגענו
תנו רק פיתה ובצל כזית
ונבנה לכם אחוזת בית
כאן לבנים הנחנו,
שני גרוש מצרי הרווחנו
ובטרם יום יאיר,
תתעורר - תמצא כאן עיר -
ישה,
את הטיט תבחושה,
שמע נא, או ש - או ש -
נבנה את תל אביב.

שמי ירוסלבסקי חסיה,
'ני תלמידת גימנסיה,
בבקרים אני תמיד לומדת
קצת חשבון וקצת שירי מולדת -

אך עת יורד הערב,
אהבתי בוערת -
עם ילובסקי הפואט
בחולות כאן אפלטוט...
ביאליק,
רק שירים תקרא לי,
כתונת אל תקרע לי,
אתה בתל אביב.

עם קרדח וחרב
אנו יוצאים כל ערב,
פוחדים הגנבים מיפו,
אף מקרה של שוד עוד לא היה פה.

כי השומר אמיץ הוא,
לערבים מרביץ הוא!
אם רואה הוא כאן גנב
הוא צורח אחריו:
יללה!
רוח מן הון עבדאללה!
שתמות אינשאללה -
רק לא בתל אביב.

כך תל אביב גודלת,
כבר תושבים יש אלף,
אין מקום כבר בתמונות של סוסקין,
ברחוב הרצל נפתחו שני קיוסקים...

אך איזה גן חיות פה!
כבר אי אפשר לחיותפה
אומניבוס של "מעביר"
מקלקל את האויר -
משה,
אל נא, אל תחששה,
על אף כאב הראשה
נבנה את תל אביב!

דצמבר
מילים: נתן אלתרמן
לחן: משה וילנסקי

ריח ים ורוח סתיו
ומיץ של תפוחי זהב
ומין סגריר מתוק חמוץ
מושך מבית אלי חוץ
ללכת לכת ולנשום
אויר שקיעות כחול אדום
ללכת לכת ולנשום
אויר שקיעות כחול אדום.

אויר שקיעות, ניחוח דק,
הגשם זה עתה נפסק.
עלה ושוט והסתכל
עד מה יפה היא התבל.
עלה ושוט והסתכל
עד מה יפה היא התבל.

הפנסים חזורי פנים,
כחולות עיני העננים
ומשהו מוזר כזה
לוחץ דומם על החזה,
לוחץ, קורע ודורש,
הלב רוצה להתעטש.
לוחץ, קורע ודורש,
הלב רוצה להתעטש.

אויר שקיעות, ניחוח דק...

דצמבר חודש מקוטר
ריחות תפוח ומטר,
אתה נותן כוחות גנוזים
להרוגי התמוזים,
אתה יודע להשיב

מעט אביב לתל אביב.
אתה יודע להשיב
מעט אביב לתל אביב.

אזיר שקיעות, ניחוח דק...